

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΙΑ ΜΟΝΟΝ *Εν Ἀθήναις φρ. 15—*Εν δὲ ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—*Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ—ΕΚΚΛΟΓΑΙΣ

Χριστὸς γεννᾶται σήμερα, τοῦ κόσμου σωτηρία,..
καὶ δὲν μᾶς φθάνει τάχατε τῆς ἐκλογῆς ἢ φούρια,
τοῦ Ποσειδῶνος Μπούμπουλη ἢ τόση τρικυμία,
μὰ νάχουμε καὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ νέα γεννητούρια;
Καὶ δὲν τὸν φθάνει μιὰ φορά ποῦ ἐγεννήθη μόνο,
ἀλλὰ γιὰ δυστυχία μας γεννιέται κάθε χρόνο;

Ἄ! μὰ τὸ παραξίλωσε αὐτὴ ἡ Παναγία,
κάθε Δεκέμβρη τὸν Χριστὸ ἴστον κόσμο νὰ γεννᾷ!
Δὲν μᾶς ἀφίνεις, κύρ Χριστέ, σὲ ἴλιγη ἡσυχία,
γιὰ νὰ μὴν ἐξοδεύουμε καὶ κάμποσα λιανὰ;
Κι' ὁ Ποσειδῶν ὁ Μπούμπουλης, τῆς θάλασσας τὸ φεῖδι,
μία φορά γεννήθηκε ἴστη γῆ τοῦ Φερεκύδη.

Καὶ ἐπὶ τέλους, κύρ Χριστέ, τί κάνεις; σ' ἐρωτοῦμε,
ἴμπορεῖς νὰ ἐβγῆς βουλευτῆς καὶ σὺ εἰς τὴν Ἀθήνα;
Ἄν σοῦ βαστάη, κόπιασε, καὶ τότε θὰ σὲ ἴδοῦμε...
ἴμπορεῖς νὰ δίνης χρήματα καὶ νὰ κερνᾷς βρεσίνα;
Ἄν δὲν ἴμπορῆς, δὲν σ' ὠφελοῦν χίλιες χιλιάδες γένναις,
Ἄρχάγγελαι, Ἀπόστολοι, λόγια, χαρτιά καὶ πέναϊς.

Ὅριστε! ὁ Μακράκης σου, ὁ ἀντιπρόσωπός σου,
ποῦ ἔχει πόδι ξύλινο καὶ ξύλινο κεφάλι,
σὲ τόσο κόσμο φώναξε τὸ Εὐαγγέλιό σου,
καὶ βουλευτῆς μας ἴδρωσε μὲ τοῦτο νὰ προβάλλη.
Ἄλλὰ καὶ μὲ τὰ δώδεκα Βαγγέλια δὲν ἐσώθη,
ἔφαγε μαῦρο μπόλικο καὶ ἐτενεκεδῶθη.

Καὶ σὰν μαυρίζεται αὐτός, θὰ ἴπῃ πῶς σὺ δὲν βγαίνεις,
γιὰτὶ Μακράκης καὶ Χριστὸς θαρρῶ πῶς εἶναι ἕνα,
κι' ἂν σὺ γιὰ ψήφους δὲν ἴμιλῆς κι' ἐδῶ δὲν κατεβαίνης,
ἐκεῖνος καὶ ἴστοῦ Γκαρμπολᾶ ἐδίδαξε γιὰ σένα.
Χριστὸς-Μακράκης...καὶ οἱ δυὸ χριστοὶ δασκάλοι, πρῶτοι,
ἐκεῖνος εἰς τοὺς οὐρανοὺς, αὐτὸς ἴστοῦ Καλαμιώτη.

Μὰ πῶς σοῦ ἴηθε βουλευτῆς νὰ γίνης ἴστη ζωὴ σου,
ἀφοῦ ποτὲ δὲν ἔκαμες καμμιά μικρὴ μας χάρι;
ποζὸς εἶν' ὁ κομματάρχης σου καὶ ποιὸς ὁ συγγενῆς σου;
ἕνας Μακράκης, καὶ αὐτὸς μὲ ξύλινο ποδᾶρι.
Ἡσύχασε, καλὲ Χριστέ, κι' ἂν ἴμουν ἀγγελός σου,
θὰ σοῦ κολλοῦσα τενεκεδῶ πίσω σου κι' ἐμπρός σου.

Εδώ καλέ ο Μπούμπουλης, που τρέχει άνω κάτω, όπου σκοτώνει με τορπίλλ χταπόδια κι' άχιούς, που και της θάλασσας θα 'δρῆ καμμιά φορά τον πάτο, τον μπουσουλά του έχασε κι' αυτός 'στους Συριανούς. Και συ θα έβγης βουλευτής με «Κήρυγμα» και λόγια, χωρίς κουμπάρους, χρήματα, κρασί, συγγενολόγια;

Χριστός γεννάται σήμερα, του κόσμου σωτηρία... πολυ καλά, ως γεννηθή, αν δεν βαρβητάει, πάλι, άλλ' όμως πρέπει να του 'πῆ κι' η άσπορος Μαρία, κάλλη για δεύτερη φορά να μη μας ξαναβάλλη. Θα τρώη μαυρο, βουλευτής ποτέ του δεν θα γίνη, κι' αν θέλη να τον προσκυνώ, μόνο Χριστός ως μείνη.

Souris.

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Υπό την προεδρείαν του Σερύφ βέη ως πρεσβυτέρου.

[Τὴν θέσιν τῶν γραμματέων κατέχουσιν ὡς νεώτεροι οἱ Δεδίδουλος, Ζυγομαλάμπης, Μυσική ἀγᾶς καὶ Γρουπάρ ἐρίντης].

Ἀναγινώσκεται ὁ κατάλογος

- Δραγούμ ἐφένδης — Μπουρντά (παρῶν)
Βεζίρ Κομμουνδούρ. — Μπουρντά
Κομμουνδούρ-λουε (υἱός) — Μπουρντά.
Τρικομπ 'Εφένδης — Μπουρντά.
Ντελεῆ — Γιώργης. — Μπουρντά.
Χότζα-Καλλιφρονᾶ — Μπουρντά.
Μαυροκορντάτ μπένης — Γιώκ. (ἰπῶν).
Καλλιγάμπης. — Μπουρντά.
Τσελεμπή Φιλήμων. — Γιώκ.
Νταῆ Γρίβας. — Γιώκ.
Μπουμπουλ πασᾶς. — Γιώκ.
Κοττάραγα. — Γιώκ.
Κατσιακπῆ ἐφένδης. — Παρούν.
Νασραδίν Χόντζα. — Γιώκ.
Χαδζή Σάββα. — Μπουρντά.
Κλπ. Κλπ. Κλπ.

Ὁ Πρόεδρος προσκαλεῖ τουρκιστὶ τὸν θέλοντα νὰ λάβῃ τὸν λόγον.

Βεζίρ Κομμουνδούρ. (Στέρημ σοῦλετμ (ζητῶ τὸν λόγον) ἐφέντμη!

Πρόεδρος. Μπουγιουρούμ!

Βεζίρ Κομμουνδούρ. (Ἀπὸ τοῦ βήματος). Κύριοι ἀντιπρόσωποι τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου Βασιλείου καλῶς δρίσατε!

Δραγούμ ἐφένδης. (Ἰστερίμ σοῦλετμ! (Ζητῶ τὸν λόγον!)

Πρόεδρος. Ἄ! σικτίρ!

Βεζίρ Κομμουνδούρ. Κύριοι Βουλευταὶ, εὐχαρίστως ἀναγγέλλω ὑμῖν ὅτι ἡ θεία Πρόνοια μᾶς ἤξιώσε....

Τρικομπ-ἀγᾶς. Ἰστερίμ σοῦλετμ.

Πρόεδρος. Ἄ! σικτίρ.

Εἶε τῶν γραμματέων. Μὰ ἐφέντμη....

Πρόεδρος. Ἄθραντινῆ σικτίμ, ὀγλάν, πεζεβέν.

Βεζίρ Κομμουνδούρ. Ἡ σημαντικὴ αὐξήσις τῶν ὀρίων μᾶς εἶναι γεγονόςς πρὸ τοῦ ὁποῦ πάντα τὰ ἄλλα....

Καλλιγάμπης. Ἰστερίμ σοῦλετμ.

Βεζίρ Κομμουνδούρ. Κύριοι βουλευταὶ! Οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων ἐπεθύμει εἰλικρινῶς τὸν πόλεμον....

Ἰακωβάτος. Ἄφερούμ, ἄφερούμ!

Κομμουνδούρ. Οὐδεὶς ἐστέρητο φιλοπατρίας καὶ ἠρωτισμοῦ· ἀλλ' αἱ ἀτελεῖς παρασκευαὶ καὶ ἡ σεβαστὴ θέλησις τῶν δυνάμεων....

Κατσιακπῆς. Ἄληθινὰ, κύριε προέδρε, κῦρήθημεν ἐν τοῦ μέσου δύου πυροῦν.

Πρόεδρος. Ἄ σικτίρ!

Κομμουνδούρ. Ἡ Τουρκία εἶναι μεγάλη. Ἡ Ἑλλάς εἶνε μικρά.

Πρόεδρος. Ἄφερίμ, ἄφερίμ. (Καὶ ἀπὸ τοῦ Προεδρείου τοῦ δίδει ἐλαφροὺς γιακάδες).

Κομμουνδούρ. Μὴ ἀπεπιζώμεθα! Ἡ Ἑλλάς τοῦ 21 θὰ ἀνατείλῃ καὶ πάλιν. Οἱ Τουρκοφάγοι τῆς . . .

Πρόεδρος. (Μανιώδης). Ἄλήρημ λαφενέ (σοῦ ἄφκρω τὸν λόγον) κενέφ! Τσιμπούκ, γκιετίρ, Παπασταθόπουλε.

Βεζίρ Κομμουνδούρ. (Μειδιῶν κατέρχεται τοῦ βήματος).

Τρικομπ ἐφένδης. Ἰστερίμ σοῦλετμ. (Ζητῶ τὸν λόγον).

Πρόεδρος. (Μετὰ διαταγμῶν). Νέϊσα, γκέλ (ὡς εἶνε, ἔλα!)

Τρικομπ ἐφένδης. Ἄπ' ἐναντίας, Κύριε Πρόεδρε, ἡ Θεία Πρόνοια, καθ' ὡς ἔχω ἰδιαιτέρας πληροφορίας, ἤθελε νὰ μᾶς δοθοῦν πολλά . . .

Σταμούλογ-λουε. Hear, Hear (ἄκουσον, ἄκουσον.)

Πρόεδρος. Ἄ σικτίρ!

Τρικομπ ἐφένδης. . . . Καὶ ὄχι μόνον πολλὰ, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ὅσον καὶ καθ' ὅσον ἡ ὑπόθεσις ἡμῶν ἐπροχώρει....

Τὰ ἀκροατήρια. Ζήτωωω! (Χειροκροτοῦν φρενιτιδῶς)

Πρόεδρος. Μαμπανῆ δζανινὰ σικέριμ, ἄ! (Ξερίζωνε τὴν γενειάδα του). Νιζαμλάρ! Ἄ! σουνοῦ (Βγάλ' τους ἔξω!) Γκιουρλάρ! (Τὰ ἀκροατήρια κενοῦνται αὐθαρῆ.)

Τρικομπῆς. Μᾶς ὠμίλησεν ὁ κ. πρωθυπουργός περὶ ἀτελειῶν τῶν ἡμετέρων παρασκευῶν, ἐν ᾧ ἡ παραλυσιὰ τῶν τουρκικῶν δυνάμεων εἶχε φθάσει εἰς τὸ . . .

Πρόεδρος. Ἄ! σικτίρ, σανάντα ἄλήρημ. (Καὶ σένα σοῦ παίρνω τὸν λόγον).

Τρικομπῆς. Goddam! Δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα ἐκ τοῦ συντάγματος.

Πρόεδρος. Νὰ, σύνταγμα (Τοῦ πετᾶ τοὺς Κώδικας σ' τὸ κεφάλι).

Τρικομπῆς. (Κατέρχεται αἱματόφυρτος). Θόρυθος μέγας. Ὅλοι οἱ Βουλευταὶ ἀνίστανται. Ἐνῶ ὁ Πρόεδρος ἐμμανῆς τίλλων ἅπασαν αὐτοῦ τὴν τρίχωσιν ἐκπέμπει πρὸς τὴν Βουλὴν τρίχας ἀναμίξ καὶ ὕβρεις ἀσυναρτήτους. Γεζίτ! Κατσάκ πιζεβέγκ (Φυγάδες!) Ἰστεμέμ! (Δὲν θέλω!) Μποῦλε Ἰστερίμ!) Καὶ πρὸς τὴν φρουράν: Νιζαμλάρ, ἄλ! σουνοῦ! (Πάρτε τους μέσα).

Ὅτε ὁ Στεφανίδης στρήθων ἀπελπιστικῶς τοὺς μύστακας ὀμᾶ ὠρυόμενος ὀμηρικῶς στίχους:

Μῆνιν ἄοιδε θεᾷ Πηλιάδειο Στεφανῖο
Ὀλομένην Προεδρείην Ἄγαρηνου Σεριφῆς

καὶ ἀρπάζων τὸ τσιμπούκι τοῦ Προέδρου τοῦ ἀλλάζει τὴν Παναγιάν, ἐκείνου φωνάζοντος ἄμὰν καὶ τοῦ Στεφανίδου ἄμῆν!

Χαδζης.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Ὁ Οἰκονόμου ἤλθε 13ος μετὰξὺ τῶν ὑποψηφίων, ἦν δὲ καὶ εἰς τὴν σειράν ἡ κάλλη τοῦ 13ος. ὥστε τὸν ἔραγε ὁ ἀριθμὸς τοῦ Ἰούδα!

Τὸ θέατρον τῆς Κεφαλληνίας ὀνομάζεται . . . Κέφαλος.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ ἤρξατο ἐκδιδομένη νουσιμωτάτη ἐφημερίς. Ἐγγοῖα σας γραφομένη κομψὰ καὶ κατγινόμενη κυρίως μὲ θεατρικά, μὲ ποιηματάκια καὶ ἄλλα. Εἶναι ἐλαφρὰ σατυρικὴ ἐφημερίς.

Συμμερίζομεθα καὶ ἡμεῖς τὴν ἀγανάκτησιν τῆς φίλης Ἐφημερίδος διὰ τὴν ἀπέναντι ἐνὸς τῶν συντακτῶν αὐτῆς συμπεριφορὰν τοῦ ἐργολάβου τοῦ θεάτρου, μὴ δυνάμενοι ἀκόμα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι πράγματι ἔλαβε χώραν προσβολὴ τοιαύτη εἰς ἀντιπρόσωπον τοῦ τύπου καὶ ὑποθέτοντες ὅτι ἐμεσολάβησε καμμιὰ παρεξήγησις.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Μῆ Χάνεσαι ἀναχωρεῖ αὔριον διὰ Πόρον, ὅπου θέλει διατρίψῃ ἐπὶ ἐν δεκαπενθήμερον. Ἡ

διεύθυνσις τοῦ φύλλου ἀνατίθεται κατὰ τὴν ἀπουσίαν του εἰς τὸν κ. Ἄριστείδην Ῥούκην.

Ἐνεκὰ τῶν Ἐορτῶν τὸ Μῆ Χάνεσαι δὲν θέλει ἐκδοθῆ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν.

Ἡ Γορτυνία ἔκαμε θαύματα πάλιν αἱμομιξίας. Ἐστειλεν ἀναμίξ Δεληγιαννοὺς Κομμουνδουρικοὺς καὶ τὸν Παλαμήδην ξεχωριστά. Δὲν ἔστειλε δὲ τὸν Νικολόπουλον, διότι ἐγήρασαν ὀλίγον τὰ αἴσχη του· καὶ ἐνοεῖ νὰ τὸν ἐκλέγῃ βουλευτὴν, μόνον ὅποταν τὰ αἴσχη αὐτοῦ εἶναι φρέσκα, φρέσκα.

Τὸν ἀγνόν τῆς ὑποψήφιον Θεόδωρον Γ. Κολοκοτρώνην οὔτε τὸν ἐνθυμήθηκε ἦτο τὸσον μακρὰ· δὲν ἐμοίρασεν οὔτε τσιγάρα, οὔτε κἂν σουγιάδες Κολοκοτρώνιδες· ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι τὸσον τίμιος· εἶναι ἀντιβασιλικὸς ὅταν βλέπῃ τὴν βασιλείαν νὰ μὴν πανῆ τὸν τόπον· ἀγαπᾷ τὸσον τὰ δικαιώματα καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ, θέλει ἐκλογὰς ἐλευθέρως· ἔχει τὸ θάρρος τῆς γνώμης του καὶ τὸ θάρρος τῆς ἀληθείας, εἶναι ὑπερήφανος· οὔτε δωροδοκεῖ, οὔτε δωροδοκεῖται· ἐμπορεῖται ὑπὸ τῶσφ ὑγιῶν ἀρχῶν περὶ πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ζητημάτων· εἶναι...

Εἰς Γορτυνίος. Τί κάθισε κι' ἀραδαιάζεις τόσα του προτερήματα, ἕνα ἀπ' αὐτὰ φθάνει νὰ μὴν τὸν ἐκλέξοιμε ποτε βουλευτὴ.

Ἐὰν ὑποθέσωμεν τὰς πολιτικὰς ἀποτυχίας εἶδος πολιτικοῦ θανάτου, ἰδοὺ πῶς ἱεροκῆρυξ τις θὰ ἤρχιζε τὸν ἐπιτάφιόν του:

(Ἐπεσαν οἱ δυνατοὶ σώζοντες τὸν Ἰσραὴλ. (Ε σ θ ἰ ρ).

Ναί, φιλόχριστον ἀκρατήριον, ἔπεσεν ὁ Γρίβας μὲ τὸ δεξιὸν χεῖρ, τὸν Γεροθανάση του, ἔπεσεν ὁ Μακράκης μὲ τὸ δεξιὸν ποδὶ καὶ τὴν ἀγιαστούρα του, ἔπεσεν ὁ Σαράβας μὲ ὄλους τοὺς Φιλίππους του, ἔπεσεν ὁ Σιμόπουλος μὲ τὸν Ἀνάργυρόν του, ἔπεσε καὶ ὁ Μαυροκορντάτος μὲ τὰς εὐκνημίδας καὶ φιλελεύθερας παραμάναις του, ἔπεσεν ὁ Κορωνάιος μὲ ὄλους τῆς κορώναις καὶ τὰ ψηρίσματα, ἔπεσεν ὁ Βαλασσόπουλος μὲ ὄλους τοὺς λαγοῦς καὶ τὰ πετραχήλια του, ἔπεσεν ὁ Νικολόπουλος μὲ ὄλας τὰς μίτρας καὶ τὴν μιτρομανίαν του, ἔπεσεν:

Τοῦτέστιν, ἦγον δηλαδὴ καὶ ὁ Γιαννοῦκος, ἦτοι Ἐπεσαν ἀπὸ Βουλευτῆς, καὶ τοῦπεσε κ' ἡ μύτη,

ἔπεσεν ὁ Οἰκονόμου κάτω μὲ ὄλα τὰ κάτω του, ἔπεσεν ὁ Κοσονάκος μὲ ὄλα τὰ ἀπάνω του, ἔπεσεν ὁ Φιλήμων μαζὺ μὲ τὸν Νέγηρ του καὶ μὲ τὸν Δὸν Κάστρο του, ἦτοι ὄλον τὸν συνδυασμόν του κτλ. κτλ.

ΣΤΑΛΑΚΤΙΤΑΙ

[Τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα ἐκδίδονται ὡς καμέλια τῆς Πρωτοχρονιάς ἡ ἀθηναϊκωτάτη ποιητικὴ συλλογὴ τοῦ γνωστοῦ εἰς πᾶσαν θῆλειαν καρδίαν κ. **Γεωργίου Δροσίνης**. Ὁ προσφιλὴς ποιητὴς μᾶς ἔδωσε τὸ δικαίωμα νὰ δημοσιεύσωμεν πρῶτοι ἡμεῖς ἐν τῶν κοινωνικωτέρων αὐτοῦ ποιημάτων, μετὰ χάριτος καὶ δυνάμεως γεγραμμένον].

ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ

I

Μέσα 'σὲ σάλας φωτερὰς καὶ μυριστολισμέναις
'Ἡ ἔμμορφιά κ' ἢ λεβεντιά πετοῦν ἀγκαλισμέναις.
Μὲ τοῦ Φαρμάχ τῆ μουσικῆ, τοῦ Στράου τὸ μεθύσι
'Ἐχει χορὸς θεότρελλος, χορὸς λαμπρὸς ἀρχίσει.
Βελούδα καὶ μεταξωτὰ παντοῦ στρηφογυρίζουν
Σὰν πεταλοῦδες ποῦ γοργὰ 'ς τοὺς κήπους φτερουγίζουν.
Καί—ἢ εἰκόνας μου θαρρῶ πῶς δὲν κακοταιριάζουν—
Καμπόσι μὲ τὰ φράγκα τοὺς ὡσὰν ἀκρίδες 'μοιάζουν.

'Ὅμως γιατί τὰ στόματα χαμόγελο στολίζει;
Γιατί ἢ ὄψις ὀλωνῶν χαρούμενη βροδίζει;
Πάντα τρελλοὶ εἰν' οἱ χοροὶ—ἀλλὰ ποῖα ἢ αἰτία
Ποῦ εἶνε μεγαλῆτερη ἐδῶ ἢ εὐθυμία;
Πολὺ σπουδαία. Ὁ χορὸς ἐκεῖνος ἔχει γείνει
Γιὰ νὰ δοθῆ καὶ 'ς τοὺς φτωχοὺς μικρὴ ἐλεημοσύνη....

'Ἡ φτώχεια γιὰ τὴν ἄρχοντιὰ αἰώνια δουλεύει,
'Ἀλλὰ κ' ἐκεῖνη μὲ ἀβραυτὰ γιὰ χάρι τῆς... χορεύει!

II

Ποῦ νὰ μετρήσω ἔμμορφιαίς, ποῦ νὰ μετρήσω νεῖατα;
'Ἐδῶ περᾶ παμπόνηρη, κοντοῦλα μαυρομμάτα....
Παρέκει μὲ τρελλὴ ξανθὴ 'σὰν πούπουλο γυρίζει
Καὶ ἢ χρυσὴ πλεξίδα τῆς λυμένη ἀνεμίσει,
Καὶ μὲτ'—ἢ ἔμμορφότερη!— διαμαντοστολισμένη
Μοιάζει μεγάλου Σαραγιῦ Σουλτάνα τιμημένη
Κ' ἢ κάθε μαύρη τῆς ματιὰ μεσ' 'ς τὴ λευκὴ τῆς ὄψι
Ἐἶνε λεπίδ' ἀστραφτερὴ καὶ πέφτει γιὰ νὰ κόψῃ.

'Ἐδῶ τὰ φῶτα ἀστράφτουνε 'σὲ γυμνωμένη πλάτη,
Μαρμάρινο τῆς ἔμμορφιάς καὶ τῆς ζωῆς παλάτι....
Παρέκει κάπου ξεγλυστρᾶ κατάλευκο σκαρπίνι
Σὰν περιστέρι ποῦ σκυρτῶ 'λίγο νεράκι πίνει....

Κι' ὅλα τὰ βλέπω μὲ στιγμὴ καὶ χάνοντ' ἀπ' ἔμπροσμου
'Ὡσὰν ταῖς πρόσκαιραις χαρὰς αὐτοῦ τοῦ ψεύτη κόσμου.

III

'Ἐμπρὸς κυρίαίς μου, ἔμπροσ! . . . μὴ χάνωμε τὴν ὄρα,
Δὲν πρέπει νὰ μᾶς κάνετε κοκκεταρίαίς τώρα.
'Ἐ τὴν ἀγκαλιὰ μας γύρατε ὡς ποῦ νὰ ζαλισθῆτε
Γιὰ τοὺς φτωχοὺς χορεύετε, καλὴ συλλογισθῆτε
Πρέπει ἔμεις οἱ κύριοι νὰ εὐχαριστηθοῦμε
Κ' ἔτσι τὰ δέκα φράγκα μας νὰ μὴν τὰ λυπηθοῦμε
Καὶ πάλι νὰ τὰ δώσωμε—μικρὴ ἐλεημοσύνη—
'Ὅταν τοῦ χρόνου ὁ χορὸς γιὰ τοὺς 'Ἀπόρους γείνη.

Καὶ ἕνα σας χαμόγελο θαρρεῖτε πῶς πειράζει;
Δὲν πρέπει δὲ ἢ τὴν σὺν σας σκληρότης νὰ μας σκάζῃ
Τὶ βγαίνει ὅταν μερικὸς 'Ἀπόρους ἐλεῆτε
Καὶ ἄλλους πάλι ἀδικὰ ἀπόψε τυραννεῖτε;
'Ἐλεημοσύνη ἀληθινὴ, δίχως ψευταίαις καὶ δόλους
Ἐἶνε ἐκεῖνη μοναχὰ ποῦ γίνεται γιὰ ὅλους!

IV

Αἶ, φίλοι μου, σὰς χαιρετῶ—Μὰ μερικοὶ per Bacco!
Θαρρῶ πῶς εἶσθε 'ς τὸ χορὸ μὲ δανεισμένο φράγκο.
Αὐτὸ μὴ σας ἀνηναχθῆ, τὴ φτώχεια ἐλεῆτε
Καὶ δὲν πειράζει δανεικὰ φορέματ' ἂν φορῆτε

Καὶ ἴσα ἴσα μάλιστα θὰ δεῖξετε μὲ τοῦτο
Πῶς ἂν δὲν ἔχετε πολὺ καθὼς οἱ ἄλλοι πλοῦτο,
'Ἐχετε ὅμως μὲ καρδιὰ μὲ ζάχαρι πλασμένη
Καὶ φέρνετε τὰ φράγκα σας—καὶ δανεικὰ ντυμένοι.

'Ἀλλὰ τὸ κλέψ ποῦ ἔχετε εἶνε πολὺ μεγάλο . . .
Αἶ τί νὰ γείνη, ἀδελφε, ἀφοῦ δὲν βρέθηκ' ἄλλο;
'Ἐστὰ χέρια σας κρατεῖτε το, ποτὲ μὴν τὸ φορῆτε
'Ἐ τοὺς δρόμους ποῖς θὰ σας ἰδῇ;... Καὶ ἂν συναχωθῆτε,
Θαρρῶ πῶς ὑπερήφανα 'μπορεὶ κανένας νάχη
Γιὰ τόσο ὑψηλὸ σκοπὸ ἕνα μικρὸ συναχί!

V

Οἱ Ἄιοντες δὲν λείπουνε—Κοντὰ εἰς ταῖς κυρίαίς
Μὲ ὑποκλίσεις τριγυρνῶν καὶ λὰν ἀνοηταίς . . .

'Ὡ Κύριοι, ἐκάματε πολὺ καλὰ νάρθητε.
Πρέπει αὐτὰ τὰ ἔρημα παιδιὰ νὰ ἐλεῆτε,
Τοῦλάχιστον νὰ φαίνεσθε τῶν ὄρφανῶν προστάται.
'Ἀφοῦ μ' ἐγκλήματα εἶσεῖς 'ς τοὺς δρόμους τὰ πετᾶτε!

Αἶ, μ' ὅλα τὰσπρα γάντια σας καὶ τὰ ὀρθὰ κολάρα
Πόσαις φοραῖς δὲν γίνεσθε τοῦ κόσμου ἢ κατὰρα!
Πόσαις φοραῖς τὰ πλοῦτη σας δὲν φέρνουν ἀτιμία
'Ἐ τὴν κόρη ὅπου ζῆ φτωχὴ—φτωχὴ, ἀλλὰ τιμία . . .

'Ὡ Κύριοι, ἐκάματε πολὺ καλὰ νάρθητε,
Πρέπει αὐτὰ τὰ ἔρημα παιδιὰ νὰ ἐλεῆτε . . .
Πόσαις ἀπ' ταῖς μητέρας τοὺς θὰ ἦνε θύματά σας
Καὶ πόσ' ἀπὸ τὰ νόθ' αὐτὰ... εἶνε παιδιὰ 'δικὰ σας!

VI

'Ἐνῶ χορὸς καὶ μουσικὴ νὰ με μεθᾶ ἀρχίζει,
'Ὁ λογισμὸς μου ἄθελα 'σὰν πάντα φτερουγίζει:

Κι' ἀντὶ σαλόνι δλόφωτο μὲ χρυσομένη σκέπη
Θαρρεῖ ὑπόγειο βαθὺ γιὰ μὲ στιγμὴ πῶς βλέπει,
Κι' ἀντὶ λαμπρὰ μεταξωτὰ μὲ φράγκα ἀγκαλισμένα
Βλέπει παιδιὰ μισογδυμὰ 'ς τὸ χῶμα κοιμισμένα....

Πατέρας δὲν ἐφίλησε ποτὲ τὸ μέτωπό τους!
Μητέρα δὲν τὰ ἔμαθε νὰ κάνουν τὸ σταυρὸ τους!
Χωρὶς ἀγάπη καὶ θεὸ τᾶπλασ' ἢ μαύρη τύχη
Καὶ εἶνε μέννα τους ἢ γῆ καὶ φίλοι τους οἱ τοῖχοι!

Μὰ ὄχι!... Πάλι ἔρχεται ὁ λογισμὸς μου 'πίσω
Καὶ χίλιους φίλους τῶν φτωχῶν 'μπορῶ νὰ ἀντικρύσω
Μέσα 'ς τὴν τόσῃ εὐσπλαγγῆ ἐκεῖνη κοινωνία,
'Ὅπου χορεύει γύρω μου γεμάτη εὐθυμία.

VII

'Μπορεῖτε τοὺς χοροὺς αὐτοὺς νὰ τοὺς χειροκροτῆτε
Κ' ἔμένα ἰδιότροπο, ἢ ὄ,τι, νὰ μὲ 'πῆτε,
'Ἀλλὰ ἐγὼ ποῦ ἄκουσα μὲ 'ς τὸ χορὸ νὰ λέη:
α—Δέκα μοῦ 'πῆρ' ὁ Παρνασσὸς καὶ χίλια ἢ 'Ὀδρεῦ'
'Ἐγὼ ποῦ εἶδα 'ς τῶν χαρτιῶν τὸ πράσινο τραπέζι
Κάθε τρανὸς τῆ: Ἄρρε του ἀλύπητα νὰ παίζῃ,
'Ἐγὼ σὰς λέω πῶς ἀντὶ νὰ ἐλεῆ τὴ θλίψη
Μὲ τέτοιον τρόπο ἢ χαρὰ—καλλίτερα νὰ λείψῃ.

Θαρρῶ πῶς ὅταν κάνετε καθεὶς ἐλεημοσύνη
Τὰ μάτια σας θαρρῶ ζουνε, ἐνῶ τὸ χέρι δίνει...
Αὐτοὶ ἐδῶ πολὺ ἀπλᾶ—τοὺς βλέπετε; γελοῦνε,
Καὶ πληρωμὴ ποῦ 'γέλασαν τὴ φτώχεια ἐλεοῦνε.

'Ὅμως δὲν εἶνε πειὸ σκληρὴ νομίζω εἰρωνεία
Παρὲ νὰ βίχνη σκύβαλα 'ς τὴ μαύρη δυστυχία
Καὶ νὰ ζητᾶ τῆς ὄρφανιάς τοὺς πόρους νὰ γιατρέψῃ
Μὲ χρήματα ποῦ ἔδωκε κανεὶς... γιὰ νὰ χορεύῃ!!!

Γεώργιος Δροσίνης.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ.

'Ὅτι τὸ θέατρον χθὲς εἶχεν ἀλλάξει ἐντελῶς μορφήν,
ὅτι εἶχε φορέσει τὰ νυφιάτικα του, τὸ ἀπέδειξαν φρακοφόροι
τινες ὁμογενεῖς παρασταθέντες ἐκεῖ μὲ ἐνδύματα γάμου.
Μεταξὺ τούτων μόνος ὁ Δὲ Κάστρος δὲν ἔφορε τὸ φράκον του
τοῦτον ὅμως ὑπερηκόντισεν ὁ υἱὸς ἐνὸς ὑπουργοῦ,
διορισθεὶς ὑποπρόξενος ἐν Δαμιατίῳ, ἐφ' ᾧ καὶ τὸν συγχαίρομεν.

Ἐἰς τὴν κομμοδότραπὴν του ἔφερον ὑπερμέγεθος λευκὸν ἄνθος.

Ἐἰς γάλλος μανθάνων ὅτι εἶναι υἱὸς ὑπουργοῦ καὶ βλέπων
τὸ ἄνθος ἔρωτᾶ:

—'Υπουργοῦ τῆς . . . τῆς Γεωργίας;

Τὶ ὄψιν νομίζετε εἶχε τὸ θέατρον; Ὁμοίωζε κόρην, ἥτις
ἔχει χρωματίσει ἐν ἄλλο πρόσωπον ἐπὶ τοῦ ἰδικοῦ τῆς. Τὰ
θεωρεῖα τὸ ὄλιγον ἐφαίνοντο ὡς σурτάρικ φαρμακείου, αἱ
ἰπιγραφαὶ μόνον ἔλειπον τῆς κίνησις; τῆς στριχνίνης, τοῦ
ἀρσενικοῦ. Θηλυκὸν ἀλήθεια εἶχεν, ἀλλ' ἦτο μᾶλλον ἀρ-

σερικόν . . . φαρμακείων. Ένός εκείνην ακριβώς τήν ὥραν ἐρχόμενος εἰς Ἀθήνας καί εἰς τὸ θέατρον μας, θὰ ἐνόμιζεν ὅτι εὐρίσκετο εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς Ἀθιγγανίας.

Εὐμορφα, πολὺ εὐμορφα ἐτραγοῦθησεν ὁ βαρύτονος. Εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ κηρύγματος μᾶ, ἐθουσίασεν ὅλους μαζὺ τοῦ θὰ καλοπεράσωμεν ἀθάνατον χειμῶνα. Τὰ λοιπὰ τοῦ θιάσου πρόσωπα δὲν πῆγαν πολὺ καλά· δὲν πῆγαν καὶ πολὺ κακῶς. Τοῦ τενόρου αἱ φωναὶ ὁμοιάζουσι ὀλίγον τὸ γραμματόσημα τοῦ Βελέντζα, δὲν εἶναι οὔτε κεφαλικά, οὔτε στηθικά, οὔτε λαρυγγικά, οὔτε πνευμονικά ἀκόμα, καὶ μὴ σὰς φανῆ παράξενον ὅτι τὰς εὐρίσκω ὀλίγον ἔγγαστριμύθους. Ἡ du Gazon κυρία Βερ ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἄλλας γυναῖκας εἶναι ὀλίγον prima inter pares. Δὲν ἀπήρσεν ἐν τούτοις· θὰ τὴν δοκιμάσωμεν καὶ ἄλλου.

Ἡ ἐμφάνισις τῆς χήρας Φρειδερίκου ἐνεποίησε παντοῦ κατάνυξιν. Ἦτο μοναχὴ. Γεγονὸς καὶ λογοπαίγνιον.

Ἐν τούτοις, οὔτε τὸ λεγόμενον ἐτοιμόρροπον τοῦ θεάτρου, οὔτε ὁ φόβος τοῦ πυρός τοῦ ἐν Βιέννῃ συναδέλφου, τοῦ ὁποῦ αἱ φλόγες ὡς φαντάσματα παρουσιάζονται εἰς τὸν ἀπανταχοῦ θεατριζόμενον κόσμον, οὔτε ὁ χορὸς, οὔτε οἱ ἀξιωματικοί, οὔτε τὰ γεροντοπαλλήκαρα τῆς πρώτης σειρᾶς, οὔτε τὸσα ἄλλα ἐπίφοβα πράγματα ἐπροξένησαν τὸν πανικόν, ὅσον ὁ Δελὴ Βορριᾶς ὅστις ἄνευ εἰσιτηρίου καὶ ἀφανὴς εἰσέρχεται δι' ὄλων τῶν πόρων τοῦ θεάτρου εἰς τοὺς πόρους τῶν ἀκροατῶν, πουντιάζων, ἐνοχλῶν καὶ προκαλῶν τὸν ἐξῆς διάλογον:

— Τρομερὰ φοβοῦμαι τὴν φωτιὰ.
— Κ' ἐγὼ τὸ κρῦο.

— Πέριεργο! πῶς καὶ σ' τὸ ἴδιόν μας θέατρο δὲν ἐπιασέ ποτε φωτιὰ.
— (Μετ' ἀπαθείας) Τέτοιο θέατρο δὲν καταδέχεται νὰ καῖ.

Φτερό.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ

Εἰς Σεβετανίδην.

Ποῖός τ' ὄλπιζ' ἀπ' τὴν Αἴγυπτο πῶς εἰς τὴν Καλαμπάκα
Θεὸς νὰ σὲ βγάλουσι βουλευτὴν, ὦ καπετὰν Ἀμάκα!

Εἰς Μάνδαλον.

Ὁ Μάνδαλε, ἀπόγονε ἐκείνων τῶν Μανδάλων,
τῆς Καλαμπάκας καύχημα, Σιβιτανίδου στόλε,
Ὡς βουλευτὴ σὺν ἑστέιλες αὐτὸν μετὰ τῶν ἄλλων,
Καὶ ἄλλο ἓνα μάνδαλο γιὰ τὰ Τραπεζα στεῖλε.

Εἰς Νικολόπουλον καὶ Βαλασσόπουλον.

Γιὰ δὲς καιρὸ ποῦ διέλεξες ὁ χάρις νὰ μᾶς πάρῃ,
Τώρα ποῦ μίτραις τριγυροῦν σαράντα στὸ παζάρι.

Εἰς Σταμούλην.

Σταμούλη, ἂν ἐκράτησες σημαίας μόνον δύο
καὶ τὴν ἴδική μας κράτησες, and, my dear, adio.

Εἰς ἀνεψιὸν Κεχαγιᾶ.

Οὔτε τὸ γράμμα σ' ἔσωσε, οὔτε ἡ Τράπεζά μου·
Σ' ἐξέγραψα ἀπ' ἄνθρωπο, καὶ σὲ περνώ σ' τὰ ζά μου.
Ὁ θεὸς σὰς.

Εἰς Σκουζέν.

Ἐνθάδε κεῖται ὁ κομψὸς υἱὸς τοῦ Τραπεζίτου,
Κρίμα εἰς τοὺς σουπιδες του καὶ κρίμα σ' τὸ πουγγί του.

Εἰς Κότταρην καὶ Κατσικαπῆ.

Κατσικαπῆ.

Ἄν κότταρις ἐκλιθεὶς εὐὸ ἀπ' οὐλα τὰ κοτέτοισι,
Ἀπὸ κατσικας ἕκαμα χιλιάδες κοκορέτοισι.

Κότταρις.

Κατσικαπῆ μου προύσεχε νὰ μιμηθῆς ἐμένα
καὶ ἂν θὰ γυρίσης μὴ γυρίῃς μὲ χέρια σταυρωμένα.

Εἰς Φόλλαν.

Χώρα μεγαλοφυῆς, ἐὰν χάνῃς τὰ πρωτεία,
ἀλλὰ μένεις πάντα πρώτη ἑλαφρὰ μικροφυῆς.

Εἰς Γεωργαντάραν.

Τώρα ποῦ βγῆκες μοναχός, εἰς τοῦρκο Γεωργαντάραν,
Ἐμπα σ' τὴν ἄτιμη Βουλῆ καὶ κἀν τὸ Γεωργ' ἀντάραν.

Εἰς Μακρίνην.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἐπλασάν με
Ἄλληλούϊα.
Εἰσέτι πλὴν οὐκ ἐγνώκα τὰ σά, Μακρίνη,
Χούτζα.

Εἰς Σεβετανίδην.

Ποῖός τ' ὄλπιζ' ἀπ' τὴν Αἴγυπτο πῶς εἰς τὴν Καλαμπάκα
Θεὸς νὰ σὲ βγάλουσι βουλευτὴν, ὦ καπετὰν Ἀμάκα!

ΔΩΡΑ! ΔΩΡΑ! ΔΩΡΑ!

Εἰς τὸ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Δῶρα δι' ὄλας τὰς τάξεις.
Δῶρα δι' ὄλας τὰς χρήσεις.
Δῶρα καὶ διὰ τὰ δύο φύλα!
Δῶρα δι' ὄλας τὰς τιμὰς.
Δῶρα ὄλων τῶν εἰδῶν.

Εἶναι λαμπρά.
Εἶναι φανταστικά.
Εἶναι στερεά.
Εἶναι καλλιτεχνικά.
Εἶναι ἐφθηνά.

Ἔχει ὄλα τὰ ἐξ ὄρειχάλκου ὡς εἰ-
δος χρυσοῦ κατεσκευασμένα.
Ἔχει γυλίων εἰδῶν nécessaires.
Ἔχει ἄνθη ἀπὸ πορτοσελάνην.
Ἔχει album, πίπας, μελανοδοχεῖα,
κασετίναις, μουσικὴν, πορτμανέδες.

Αἱ τιμαὶ εἶναι μετριώταται καὶ τὰ εἶδη ἄπειρα καὶ ἀριστουργήματα ὄλα.

ΔΩΡΑ
ΓΡΑΦΙΚΗΣ ὙΛΗΣ

Εἰς τὸ

ἀγαπητὸν διὰ τὴν ἐφθηνίαν καὶ τὰ εἶδη του.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἄθηναι ὁδὸς Ἑρμοῦ.

Ὀλόχρυσά μελανοδοχεῖα ἐξ ὄρειχάλκου—

**Ἄλλα ἐκ ῥοκοκῶ ἠθονικώτατα εἰς τὴν ὄψιν—Φανταστικαὶ πέναις ἀποτελοῦ-
σαι χορὸν προσωποδοφύρων.—**

**Χίλια εἶδη χαρτοφυλακίων
καὶ πορτμανέδων.**

ΜΗΝ ΠΗΓΑΙΝΕΤΕ ΑΛΛΟΥ

διὰ δῶρα γραφικῆς ὕλης. Θὰ χάσητε παρᾶν καὶ γοῦστο.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ὑπὸ τοῦ κυρίου
Ἰωάννου Σπηλιωτάκη καὶ διανεμόνται δωρεάν, ἐν τῇ
κατοικίᾳ του ὁδὸς Πατησίων Οἰκία Γέροντα, ἀπὸ τῆς 10
μέχρι 12 π. μ., τὸ **Πολύτευμα** καὶ τὸ **Ξύπνα Ῥω-
μηέ.**

ΔΙΑ ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ
ΔΩΡΑ ΚΟΜΜΩΤΙΚΗΣ

Εἰς Κομψότατα καὶ πολυτελῆ *necessaires*, πε-
ριέχοντα ὄλα τὰ πρὸς κόμμωσιν ἀπαιτούμενα εἰς τὸ
πλουσιώτατον

ΑΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ
ΤΟΥ Κ. ΛΕΟΥΣΗ

(Ὁδὸς Σταδίου, ἀπέναντι τῶν Β. Σταύλων).

Grand dépôt des parfumeries

ΕΚΤΑΤΩΣ

Πλουσία ἀποθήκη παντοειδῶν ἀρωμάτων.

Ἐκτακτὸς συλλογὴ μύρων εἰς τὸ
ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

(Ὁδὸς Αἰόλου, κάτωθεν τῆς μεγάλης οἰκίας Μελά).

Νεωστὲ ἐκομίσθησαν ἐκ τῶν καλλιτέρων Μυρψείων Ἀγ-
γλίας (**Ἄρκινσον!**) καὶ Γαλλίας (**Cellé Frères!**)
ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς κομμωτικῆς δι' ἄνδρας καὶ Κυρίας.

ΙΔΙΩΣ

Μύρα — Ἀρώματα — Σάπωνες — Κόνεις δι' ὀδόντας — Γάλακτα — Ψήκτρα, εἶδη κτενίσματος. κλπ. κλπ.

ΜΕΤΡΙΑΙ ΤΙΜΑΙ, ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΑΙ.

(εἶ. δ)

ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΔΩΡΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ Ι. ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

('Οδός 'Ερμού)

Κομψοτεχνήματα — Ἄνθη — Παιγνίδια —
 Ὅλα τὰ πρὸς στολισμὸν — Εἶδη Καλλω-
 πιστικῆς — Περὶφημοὶ γραβάται —
 Ἐσουλικά.

ΒΙΒΛΙΑ . . . ΔΩΡΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

('Οδός 'Ερμού, παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν Ῥόμης)

Ὅλον τὸ Βιβλιοπωλεῖον ἔλαβε φυσιογνωμίαν Ἀγιοθαι-
 λειάτικην. Οὐδέποτε ἡ ἑλληνικὴ Βιβλιοδετικὴ ἐπέδειξε τοι-
 οὔτο καλλιτεχνικὸν σύνολον.

ΔΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΔΙΑ ΤΑΣ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΟΧΟΝΔΡΙΑΚΟΥΣ, ΔΙΑ ΤΟΥΣ
ΒΙΒΛΙΟΜΑΝΕΙΣ

Θὰ εὑρητε ἐκεῖ τὰ κατάλληλα βιβλία, χρυσοδέτα, χρυσοκό-
 σμητα, βελουδωτὰ, φιλιδισένια,

ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ, ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ.

ΔΩΡΑ . . . ΒΙΒΛΙΑ . . . ΠΑΙΓΝΙΑ.

Μεταξὺ τῶν Καταστημάτων τῆς Ὀδοῦ Ἐρμού τὰ ὁ-
 ποῖα θὰ σὰς μαγνητίζουν τὰς ἡμέρας αὐτὰς εἶναι καὶ τὰ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ Κ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ

κομίσαντα ἐξ ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν κέντρων τὰ

ΠΕΡΙΕΡΓΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ.

Δῶρα διὰ νὰ βλέπετε τὴν τύχην σας.—L'ave-
 nit pour tous—Μεταμορφώσεις.—Μι-
 κρὰ θεάτρα μὲ μουσικὴν.—Λαχεῖα.—
 Cartes savantes.—Χίλια σοφὰ
 παιγνίδια—Διασκεδάσεις δι' ἐπι-
 ρίδας.—Παιγνίδια τῆς ὑπομο-
 νῆς.—Καὶ ἄλλα καὶ ἄλλα.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΩΝ.

ΔΩΡΑ-ΑΔΑΜΑΝΤΕΣ.

Ὅσοι θέλετε νὰ προμηθευθῆτε τὰ εὐγενέστερα
 τῶν δώρων, ὑπάγετε εἰς τὸ

ΑΔΑΜΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗ

(πρὸ τῆς Λεωξείρου)

'Οδός Ἐρμού

ΔΙΑΦΟΡΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ—ΑΡΓΥΡΑ ΚΑΙ ΧΡΥΣΑ
 ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ ΣΚΕΥΗ—ΠΟΛΥΤΙΜΑ ΔΩΡΑ
 ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΤΑΞΙΝ ΚΑΙ ΗΛΙΚΙΑΝ

Ὁ κ. Κυπαρίσσης αὐτοπροσώπως ἔκαμε τὴν
 πολυτελεστάτην συλλογὴν τοῦ ἐν Παρισίῳ,
 ὅθεν ἐσχάτως ἐπανῆλθε.

ΕΦΘΗΝΙΑ, ΚΟΜΨΟΤΗΣ, ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ.

ΔΩΡΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΙΔΑΣ

Ὅλοι οἱ ἀθυρματοποιοὶ Παρίσιος
 ἐξεκενώθησαν

ΕΙΣ ΤΑ ΥΠΟΓΕΙΑ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ

ΜΟΜΦΕΡΑΤΟΥ

'Οδός Ἐρμού, εἰς τὴν ἀπέναντι τῆς Καπνικαρίας
 γωνίας

ΑΛΗΘΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΑΙΓΝΙΑΙΩΝ.

Δὲν τέρπονται μόνον μικροὶ, ἀλλὰ καὶ
 μεγάλοι ἀπὸ τὰ παιγνίδια τῶν

ΥΠΟΓΕΙΩΝ ΜΟΜΦΕΡΑΤΟΥ.

ΠΟΙΚΙΛΗ

καὶ πλουσία συλλογὴ πο-
 λυτελεστάτη ἐπιχρῶσων
 κορνιζῶν, καταλληλοτά-
 των διὰ δῶρα τοῦ νέου ἔτους, ἐκομίσθη ἀρτίως ἐν τῷ
 Φωτογραφικῷ Καταστήματι τῶν κ. κ.

ΑΔΕΛΦΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

'Οδός Μουσῶν, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν
 Πλατεῖαν Συντάγματος.